

UZASADNIENIE do całości wyroku

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z 26 sierpnia 2020 r. powołując się na art. 19 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r., poz. 174), załatwiając wniosek z dnia 11.08.2020 r. odmówił D. Ł. prawa do emerytury rolniczej, ponieważ z przedłożonych dokumentów wynika, że pomimo ukończenia wieku emerytalnego ubezpieczona nie spełniła warunku podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres co najmniej 25 lat. Organ wskazał, że wnioskodawczyni legitymuje się stażem pracy u rolnictwie w ilości 17 lat, 8 miesięcy i 10 dni w okresie od 21.04.1973r. do 31.12.1990 r. Nie zaliczono okresu prowadzenia działalności gospodarczej, od którego zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi (art. 20 ust. 1 pkt. 3 i ust. 3) – ponieważ ubezpieczona urodziła się po dniu 31.12.1948 r.

(decyzja k. 243 akt KRUS)

Od powyższej decyzji D. Ł. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika odwołała się do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 28 września 2020 r. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Wnioskodawczyni podniosła, że fakt posiadania przez nią i jej męża gospodarstwa rolnego jest niekwestionowany. Gospodarstwo w P. stanowi centrum życiowe małżonków, gdzie zamieszkują od 1973 r. i prowadzą nieprzerwanie działalność odpowiadającą definicji działalności rolniczej w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej. Ubezpieczona podkreśliła, że posiadanie gospodarstwa rolnego o powierzchni przekraczającej 1 ha przeliczeniowego i prowadzenie w nim upraw roślinnych i hodowanie zwierząt, uzasadnia domniemanie prowadzenia działalności rolniczej (art. 38 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników), bez względu na zakres tej działalności i rozmiar osiągniętych z niej zysków. Przepis ten nie zawiera żadnych dodatkowych wymagań ani co do rozmiarów tej produkcji ani co do sposobu jej prowadzenia lub też co do dochodowości. Odwołująca podkreśliła, że po zakończeniu działalności gospodarczej w 1994 r. nie podlegała innemu tytułowi ubezpieczenia. W 1994 r. małżonkowie Ł. dokonali co prawda darowizny gospodarstwa na rzecz córki A. K., ale ona nigdy nie podjęła działalności rolniczej, a gospodarstwo w dalszym ciągu było w posiadaniu małżonków Ł. i to oni prowadzili działalność rolniczą, gdyż córka odmówiła pozostania na wsi i opieki nad rodzicami. Ostatecznie darowizna ta została odwołana, a w konsekwencji podejmowanych kroków prawnych własność gospodarstwa powróciła do małżonków D. i J. Ł. w 2002 r. Od tego czasu małżonkowie nie tylko prowadzą działalność rolniczą, ale i formalnie wykazują własność gruntów rolnych. D. Ł. nie była nigdzie zatrudniona poza rolnictwem (z wyjątkiem krótkiego okresu 13.10.1991 – 21.06.1994r. prowadzenia działalności gospodarczej), nie otrzymywała też świadczeń z tytułu innego ubezpieczenia. Jedynym źródłem utrzymania małżonków było gospodarstwo rolne w P.. Małżonkowie trzymali inwentarz żywy na własne potrzeby, dokonywali zasiewów zbóż, ziemniaków, buraków, uprawiali warzywa i przydomowy sad. Z czasem ograniczyli prace gospodarskie i obecnie dokonywane są zasiewy na polu oraz uprawiana łąka.

Ubezpieczona także wskazała, że bez znaczenia jest okoliczność, że nie uiściła należnych składek. Ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników powinno skutkować wydaniem przez organ rentowy decyzji nakładającej obowiązek opłacenia składek za okres nieprzedawniony.

Ponadto przed 1973 rokiem zamieszkiwała wraz z rodzicami w K. gmina D.. Rodzice wnioskodawczym prowadzili gospodarstwo rolne, w którym D. Ł. pracowała po ukończeniu 16 roku życia a planując kontynuowanie działalności rolniczej ukończyła zasadniczą szkołę rolniczą.

(odwołanie k. 3 – 4 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ emerytalno - rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Dodatkowo wskazano, że D. Ł. składając wniosek o emeryturę nie przedłożyła dokumentacji w postaci swojego oświadczenia i zeznań świadków na okoliczność potwierdzenia wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od daty ukończenia 16-ego roku życia tj. 07.06.1970 r. do dnia poprzedzającego dzień nabycia gruntów rolnych tj. do

20.04.1973 r., a więc okres ten nie mógł zostać uwzględniony podczas rozpatrywania prawa do emerytury rolniczej. Twierdzenia o wykonywaniu pracy w gospodarstwie rolnym przez D. Ł. od 21.06.1994r. do chwili obecnej są zaś sprzeczne ze stanem faktycznym. Organ podniósł, że można zaliczyć do uprawnień okres wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia ukończenia 16 roku życia, tj. od 20.04.1970 r. do 20.04.1973 r. (nabycie gruntów), jednakże jest to zbyt krótki okres pracy, który po doliczeniu do lat uwzględnionych nadal nie daje prawa do wnioskowanego świadczenia.

(odpowiedź na odwołanie k. 20 – 21 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

D. Ł. urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna)

W czerwcu 1971 r. wnioskodawczyni ukończyła (...) Szkołę Rolniczą w D.. (świadczenie k. 233 – 234 akt KRUS)

Rodzice ubezpieczonej J. i C. S. od 20.04.1970 r. byli współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni około 6 ha położonego w miejscowości (...), gmina D.. Ubezpieczona zamieszkiwała i była zameldowana w tym gospodarstwie do kwietnia 1973 r.

Rodzice wnioskodawczyni hodowali krowy, gęsi, kury, świnie, mieli też konia do obrabiania pola oraz staw rybny, uprawiali zboża - żyto, sadzili ziemniaki. Było to gospodarstwo niezmechanizowane, nie mieli oni żadnych sprzętów, wszystko najmowali z (...)u i przychodzili do nich z pomocą sąsiedzi. Oboje rodzice wnioskodawczyni pracowali zawodowo w Ł., a ona po ukończeniu 16 roku życia zajmowała się pracą w tym gospodarstwie. Ubezpieczona miała trzy starsze siostry, które w 1970 r. już nie zamieszkiwały w tym gospodarstwie. Wnioskodawczyni do szkoły uczęszczała po południu, a sama od rana zostawała w gospodarstwie. Gdy szła do szkoły to rodzice wracali z pracy. Ubezpieczona odrabiała lekcje zaraz po powrocie ze szkoły. Zajęcia lekcyjne miała w godzinach 14.00 – 19.00. Wnioskodawczyni codziennie pracowała w tym gospodarstwie. Ubezpieczona karmiła zwierzęta, wypędzała krowy na łąkę, przygotowywała parnik. Na co dzień oprzątała inwentarz. Doiła też krowy rano, oprzątała gęsi, dokarmiła ryby w stawie, sadziła ziemniaki. Musiała zawozić codziennie 3 km mleko do zlewni. W okresie żniw i wykopków pracowała w polu, pomagała przy koszeniu, wiązała snopki.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:36:27 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania świadka D. J. 02:00:03, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

W dniu 21 kwietnia 1973 r. D. Ł. i J. Ł. zawarli związek małżeński i zamieszkali wspólnie we wsi (...), powiat B.. Od maja 1975 wyżej wymienieni przeprowadzili się do miejscowości (...), gmina B. i od tej daty do 21 czerwca 1994 r. byli współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 4,43 ha, które wspólnie uprawiali, przy czym ubezpieczona do 1992 r. Dzieci pomagały im przy tych pracach. W gospodarstwie tym były hodowane 4 krowy, świnie, kury oraz kaczki. Były uprawiane zboża i sadzone ziemniaki.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58, zeznania świadka E. H. 01:49:58 – 01:56:25, płyta CD k. 51)

W 1994 r. J. Ł. zachorował na schorzenie kręgosłupa i uzyskał prawo do okresowej renty rolniczej.

(wypis z rejestru gruntów k. 141, zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

W dniu 22 czerwca 1994 r. małżonkowie Ł. na mocy umowy zawartej w formie aktu notarialnego dokonali darowizny gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości K., gmina D. na rzecz swojej córki A. Ł. (obecnie K.). Umowa darowizny w § 4 przewidywała, że wydanie nieruchomości nastąpi w dacie jej zawarcia.

(kopia umowy darowizny k. 6 – 7 verte akt KRUS)

A. K. nie umawiała się z rodzicami, że mają uprawiać tę ziemię i zamierzała sprzedać uzyskane w drodze darowizny gospodarstwo rolne, w tym celu zamieściła ogłoszenie w prasie. Małżonkowie Ł. mieli tylko korzystać z części domu dożywotnio i bezpłatnie.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

W 1994 r. małżonkowie Ł. złożyli do Sądu Rejonowego w Brzezinach pozew, w którym wnieśli o odwołanie darowizny gospodarstwa rolnego na rzecz córki A. K., gdyż chcieli odzyskać te ziemie. Sąd oddalił ich pozew. Córka zażądała od rodziców zapłaty za ziemię. Ostatecznie w dniu 15 maja 2002 r. małżonkowie Ł. na mocy umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego od córki A. K. ponownie nabyli własność gospodarstwa rolnego o powierzchni 4,43 ha położonego w miejscowości P. gmina B..

(umowa sprzedaży k. 15 – 19, kopia aktu notarialnego k. 11 – 12, zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58, zeznania świadka E. H. 01:49:58 – 01:56:25, płyta CD k. 51)

D. Ł. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w następujących okresach: od 01.07.1977 r. do 31.12.1982 r. oraz od 01.01.1983 r. do 31.12.1990 r. **(okoliczności bezsporne, a nadto zaświadczenie dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniu k. 227 akt ZUS, karta ewidencyjna ubezpieczonego k. 228 akt KRUS)**

W okresie od 15.10.1991 r. do 21.06.1994 r. wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą w postaci pralni, a także zajmowała się krawiectwem. Wnioskodawczyni przyjmowała rzeczy do prania, zatrudniała pracowników. Wówczas małżonkowie Ł. zrezygnowali z hodowli zwierząt, a mieli jedynie zasiewy.

(notatka w sprawie przebiegu zatrudnienia k. 242 akt KRUS, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. H. 01:49:58 – 01:56:25, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

W okresie od 22.06.1994 r. do 14.05.2002 r. małżonkowie Ł. nie byli właścicielami, ani posiadaczami żadnych gruntów rolnych.

(umowa darowizny k. 6 – 7 verte akt KRUS, umowa sprzedaży k. 15 - 19)

W czerwcu 2002 r. ubezpieczona doznała udaru i przebyła operację tętniaka mózgu, była w stanie śpiączki przez okres dwóch tygodni. Po pół roku od operacji wnioskodawczyni zaczęła trochę chodzić po mieszkaniu. Opiekował się nią mąż, rehabilitację odbywała w warunkach domowych. Wiosną 2003 r. była przez krótki czas wyprowadzana na powietrze. Obecnie ubezpieczona nie chodzi samodzielnie, ma niesprawną jedną nogę i prawą rękę, trochę porusza się za pomocą balkoniku, ale głównie leży. Wnioskodawczyni odkąd zachorowała nie jest w stanie nic robić w gospodarstwie. Nie potrafi sama wejść do wanny, ani przygotować sama posiłków np. obrać ziemniaków. Sąsiedzi pomagają jej w robieniu zakupów. Ubezpieczona rzadko wychodzi na powietrze.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. H. 01:49:58 – 01:56:25, płyta CD k. 51, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

Wnioskodawczyni nigdy nie ubiegała się o rentę rolniczą, gdyż nie podlegała w tym okresie ubezpieczeniu społecznemu rolników i nie opłacała składek do KRUS.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58)

J. Ł. zajmował się pracą w gospodarstwie rolnym po 2002 r., sam obrabiał to gospodarstwo i je prowadził. Miał on ciągnik, którym wykonywał większość czynności, latem zamawiał do żniw kombajn.

(zeznania świadka J. Ł. 00:33:12 – 01:12:58, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. J. 01:26:29 – 01:44:10, płyta CD k. 51, zeznania świadka E. H. 01:49:58 – 01:53:40, płyta CD k. 51, oświadczenie k. 155 J. Ł., oświadczenie E. J. k. 156, oświadczenie E. H. k. 157)

J. Ł. i D. Ł. zawarli w dniu 22 listopada 2019 r. umowę dzierżawy, na mocy której wydzierżawili w/w grunty w wielkości 5,9 ha na okres 10 lat synowi K. Ł. i zobowiązali się, że nie będą prowadzili działalności rolniczej w wydzierżawionym gospodarstwie. Syn małżonków Ł. obecnie zajmuje się pracami w gospodarstwie.

(umowa dzierżawy k. 173 akt KRUS, zeznania wnioskodawczyni 00:13:33, płyta CD k. 58)

Wnioskodawczyni posiada łącznie staż pracy w rolnictwie w wymiarze 17 lat, 8 miesięcy i 10 dni.

(wyliczenie KRUS k.242 akt KRUS)

W dniu 11 sierpnia 2020 r. ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę rolniczą. (wniosek – k. 1 - 67 akt KRUS).

Zaskarżoną decyzją Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił D. Ł. prawa do emerytury rolniczej, ponieważ z przedłożonych dokumentów wynika, że pomimo ukończenia wieku emerytalnego ubezpieczona nie spełniła warunku podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres co najmniej 25 lat. Organ wskazał, że wnioskodawczyni legitymuje się stażem pracy u rolnictwie w ilości 17 lat, 8 miesięcy i 10 dni w okresie od 21.04.1973r. do 31.12.1990 r. Nie zaliczono okresu prowadzenia działalności gospodarczej, od którego zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi (art. 20 ust. 1 pkt. 3 i ust. 3) – ponieważ ubezpieczona urodziła się po dniu 31.12.1948 r. (decyzja k. 243 akt KRUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności w postaci dokumentów zawartych w załączonych aktach KRUS nadto o zeznania wnioskodawczyni oraz świadków: E. J., D. J. i E. H. a także w części o zeznania świadka J. Ł. – męża ubezpieczonej.

Sąd odmówił wiary w części zeznaniom świadka J. Ł. w zakresie jego twierdzeń, że od 22.06.1994 r. ubezpieczona nadal świadczyła pracę w gospodarstwie rolnym, powyższe pozostaje bowiem w oczywistej sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Jak wynika z dokumentów w postaci umów darowizny oraz sprzedaży w okresie od 22.06.1994 r. do 14.05.2002 r. małżonkowie Ł. nie byli właścicielami, ani posiadaczami żadnych gruntów rolnych. Na mocy umowy darowizny przekazali swoje gospodarstwo rolne córce, a ponownie odzyskali je na własność dopiero w dniu 15 maja 2002 r., gdyż Sąd oddalił ich pozew o odwołanie darowizny. Umowa darowizny nie przewidywała w swej treści oddania jej przedmiotu w dzierżawę, a wręcz przeciwnie stanowiła o tym, że wydanie nieruchomości nastąpi w dacie zawarcia umowy.

Jak świadek J. Ł. sam przyznał w swych zeznaniach w toku postępowania przed Sądem, małżonkowie nie umówili się z córką, że mają uprawiać ziemię oddaną w ramach darowizny i ziemia ta miała zostać sprzedana. Dodatkowo także, w ocenie Sądu, możliwość uprawy tego gospodarstwa wyklucza okoliczność, że małżonek ubezpieczonej był w tym okresie chory i w związku z tym niezdolny do pracy w tym gospodarstwie i z tego właśnie powodu małżonkowie zdecydowali się przekazać je nieodpłatnie córce.

Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego okoliczność uprawy gospodarstwa rolnego w tym okresie dodatkowo wyklucza treść oświadczenia złożonego przez tego świadka przed organem rentowym, w którym spontanicznie przyznał, że po zawarciu umowy darowizny ponownie rozpoczął samodzielnie prace w tym gospodarstwie dopiero od 2003 r.

Przy czym jak bezspornie ustalono w niniejszym postępowaniu ubezpieczona po przebytych udarach mózgu oraz operacji tętniaka od 2002 r. nie byłaby nawet fizycznie w stanie świadczyć pracy w gospodarstwie rolnym ze względu na bardzo zły stan zdrowia i poważne problemy z poruszaniem i sprawnością, co także przyznał świadek J. Ł. w oświadczeniu złożonym przed organem rentowym.

Natomiast treść zeznań świadka J. Ł. – męża ubezpieczonej w postępowaniu przed Sądem była zdeterminowana jedynie chęcią uzyskania korzystnego dla ubezpieczonej rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu Okręgowego pozostali świadkowie nie potwierdzili, że po 22.06.1994 ubezpieczona faktycznie pracowała w gospodarstwie rolnym. Wyżej wymienieni nie mieli codziennej styczności z małżonkami Ł., gdyż nie zamieszkiwali nawet w miejscowości, gdzie było położone to gospodarstwo. Potwierdzili jedynie, że po zawarciu umowy darowizny gospodarstwo było jeszcze uprawiane. Świadkowie ci potwierdzili także, że od 2002 r. nie było możliwym, aby ubezpieczona wykonywała prace w gospodarstwie rolnym będące ciężkimi pracami fizycznymi, ze względu na zły stan zdrowia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie D. Ł. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266 t.j.) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny; wiek emerytalny kobiety wynosi 60 lat, a mężczyzny 65 lat;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

W myśl art. 20 ust. 1 w/w ustawy do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z wyżej powołanym przepisem zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Okresów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów (art. 20 ust. 2). Przepisy ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. (art. 20 ust. 3).

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie jest nie uwzględnienie przez organ rentowy do okresu prowadzenia gospodarstwa rolnego przez ubezpieczoną okresu od 22.06.1994 r. a także okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, po ukończeniu 16 roku życia – od 20.04.1970 r. do 20.04.1973 r.

W orzecznictwie przesądzono, iż do stażu emerytalnego uwzględnia się nie okresy jakiegokolwiek pracy, a jedynie stałą pracę o istotnym znaczeniu dla prowadzonej działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym, w którym osoba zainteresowana zamieszkuje lub ma możliwość codziennego wykonywania prac związanych z prowadzoną działalnością rolniczą. Nie może być traktowane jako okres składkowy wykonywanie w gospodarstwie rolnym

prac o charakterze dorywczym, okazjonalnie, prac będących jedynie udziałem (pomocą) w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dziecka będącego członkiem rolniczej wspólnoty rodzinnej. (postanowienie SN z dnia 22 lipca 2008 roku II UK 72/08, opubl. w L.)

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, że w niniejszym postępowaniu ubezpieczona w żaden sposób nie wykazała, że prowadziła gospodarstwo rolne od 22.06.1994 r.

Jak wynika bezspornie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w szczególności dokumentów, w okresie od 22.06.1994 r. do 14.05.2002 r. małżonkowie Ł. nie byli nawet właścicielami, ani posiadaczami żadnych gruntów rolnych, gdyż ze względu na zły stan zdrowia J. Ł. przekazali oni swoje gospodarstwo rolne jako darowiznę córce. Przy czym treść tej umowy nie przewidywała oddania tych gruntów wyżej wymienionym w dzierżawę. Natomiast własność tego gospodarstwa odzyskali dopiero w dniu 15 maja 2002 r. i od 2003 r. J. Ł. uprawiał je jedynie sam, gdyż ubezpieczona nie była w stanie wykonywać żadnych prac ze względu na poważne problemy zdrowotne. W 2002 r. doznała udaru i przeżyła operację tętniaka mózgu. Po pół roku od operacji wnioskodawczynie zaczęła trochę chodzić po mieszkaniu. Opiekował się nią mąż, rehabilitację odbywała w warunkach domowych. Wiosną 2003 r. była ona trochę wyprowadzana na powietrze. Obecnie ubezpieczona nie chodzi samodzielnie, ma niesprawną jedną nogę i prawą rękę, trochę porusza się za pomocą balkoniku, ale głównie leży. Wnioskodawczynie nie jest w stanie wykonywać podstawowych czynności jak mycie, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów, rzadko wychodzi z domu.

Od 1 stycznia 1991 r. wnioskodawczynie nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników.

W okresie od 15.10.1991 r. do 21.06.1994 r. prowadziła ona działalność gospodarczą w przedmiocie pralni i krawiectwa i brak jest podstaw prawnych do zaliczenia tego okresu do okresu do okresów ubezpieczenia, gdyż wnioskodawczynie urodziła się po dniu 31.12.1948 r.

Z uwagi na powyższe podnieść należy, że gdyby nawet do okresu ubezpieczeń zaliczyć okres pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia ukończenia 16 roku życia, tj. od 20.04.1970 r. do 20.04.1973 r. to i tak nie legitymuje się ona łącznym okresem podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu wynoszącym co najmniej 25 lat, co nie uzasadnia przyznania jej prawa do emerytury na podstawie przytoczonego art. 19 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266 t.j.).

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie D. Ł. uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 26 sierpnia 2020 r., decyzji Prezesa KRUS.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczynie poprzez PI

K.B